

STANOVSKI TEDNIK ZA SLOVENSKO DIJASTVO. — IZHAJA VSAK PETEK. — LETNA NAROČNINA: DIJAŠKA 16 DIN, NEDIJAŠKA 30 DIN, PODPORNNA VEČ KOT 30 DIN. POSAMEZNA ŠTEVILKA 75 PAR — UREDNIŠTVO IN UPRAVA V LJUBLJANI V STRELIŠKI ULICI 12/II. — ČEKOVNI RAČ. ŠT. 16.078.

LETO III.

LJUBLJANA, PETEK, 3. FEBRUARJA 1939.

ŠTEV. 21.

MATERIALIZEM NESREČA NARODOV

Narodni socializem si pripisuje velikanske zasluge za nemški narod. Ponaša se z uspehi na gospodarskem področju, kaže na izredno velike politične uspehe in poudarja, da narod še nikdar prej ni imel take veljave v svetu, kakor jo ima pod narodno socialističnim vodstvom. In res vidimo tudi vsi neprizadeti na mnogih poljih nedvomen napredek.

Toda če se vprašamo, kaj je v resnici s srečo naroda, bo pa stvar nekoliko drugačna.

V RUSIJI ŽE PRIHAJA RAZOČARANJE.

Dobro se spominjamo, da so imeli tudi boljševiki vedno polna usta hvale svojih »uspehov«. Zunanje politični uspehi, Dnjeprstroj, dolge vrste traktorjev, tovarne, polarne ekspedicije, znanstvena odkritja, o vsem smo neprestano čitali in slišali. In res, na nekaterih področjih so tudi boljševiki pripomogli do nekega napredka. Toda kdo bo danes govoril o uspehih, o sreči ruskega naroda. Za vsemi trenutnimi pridobitvami zija brezno največje narodne nesreče. V to nesrečo je nujno morala pripeljati njihova zmota, kajti vsaka zmota se v življenju maščuje. Najhuje pa se mora maščevati tako velikanska zmota kot je materializem.

TUDI V NEMČIJO PRIDE!

Ravno v tej točki, v zmoti materializma pa sta si boljševizem in nacizem brata: oba tajita Boga in obožujeta družbo; nacizem obožuje

nacionalno državo, boljševizem brezrazredno socialistično družbo.

Nacizem postaja v svoji zmoti vsak dan bolj odkrit. Prav v zadnjem času je izjavil »minister za svetovni nazor« Alfred Rosenberg v Münstru: »Nekateri naši nasprotniki se tolažijo s tem, da je mogoče delati razliko med državo in med narodno socialističnim nazorom. Toda to dvoje je nerazdružljivo. Naš Reich ni katoliška država, ni protestantska država, ampak nemška narodno socialistična država.«

Nacizem je prav tako zakopan v materialistične zmote kakor boljševizem. Zato bodo tudi zmote narodnega socializma preko trenutnih pridobitev končno pripeljale tja, kamor je pripeljal boljševizem — v veliko narodno nesrečo.

REŠIMO DOMOVINO TAKE NESREČE!

Novopoganstvo obsojamo, kjerkoli se pojavi. Še dvakrat bolj bi ga morali obsoditi, ko bi se rasizem pojavil tudi v Jugoslaviji ali celo v Sloveniji. Ljubezen, ki smo jo svojemu narodu dolžni bolj kakor drugim, terja od nas, da tem bolj zavračamo vsak jugoslovanski ali slovenski nacizem, ki bi slovensko »raso« ali jugoslovansko državo oboževal in s tem klical božjo kazen nad narod ali državo.

Ljubezen do naroda in države zahtevata, da vse storimo zato, da preprečimo eno največjih nesreč, ki bi se mogla zgrniti na naš narod —

Za človeka je na zemlji največja sreča, če najde človeka, ki je res Bogu po volji.
Lacordaire.

En gram dobrega zgleda več velja ko cent besedi.

Sv. Fr. Saleški.

Občni zbor Akademske akcije

Kakor je bil lanski občni zbor Akademske akcije brez razburjenja končan v eni uri, tako je letošnji trajal skoraj pet ur v nemajhnem hrupu. Po poročilu odbora so prišli na dan marksisti in nacionalisti s svojimi referati, vprašanji in kritiko. Pri tem pa moramo čisto stvarno ugotoviti, da je bila njihova kritika večinoma pod vsako kritiko; namen njihovega mnogegega in dolgega govorjenja pa je bil čisto jasen. Kilometre dolgi referati in pojasnila naj bi ubili predsednika in poslušalce, tako da bi bili na koncu vsi preverjeni, da odbor v resnici ni ničesar naredil.

NESTVARNA KRITIKA

Eden od govornikov se je zgražal nad tem, da je predsednik dajal društvene dopise celo tipkati! Kot da bi bilo tipkanje v XX. stoletju izreden in nepoznan luksuz za Slovenijo! Drugi je napadal predsednika, da sta se s podpredsednikom v Belgradu sprla in da sta zato ločeno prišla domov. Podpredsednik, ki je nacionalist, je temu kritiku nato ob splošnem smehu povedal, da sta se le slučajno na kolodvoru zgrešila in da sta zato prišla v Ljubljano drug za drugim v presledku dveh ur. Tretji govornik se je zaletel v takozvane »odvisne akademske domove in menze«, kjer se baje izvaja na akademike duhovni pritisk. Katoliški akademiki so seveda zahtevali, da te odvisne akademske domove govornik imenuje. Ob tem vprašanju pa je sicer zelo podjetni govornik samo pobledel in precej časa ni mogel naprej.

OBUPEN BOJ ZA RAZREŠNICO

Ko so z mnogim govorenjem sem in tja zabili tri ali štiri ure, je prišlo na dnevni red vprašanje razrešnice. Revizijski odbor je predlagal razrešnico za upravni odbor. Pri glasovanju je bilo očitno, da imajo katoliški akademiki proti marksizmom in nacionalistom znatno večino. Marksisti so vse storili, da bi glasovanje preprečili, ker so se bali, da bi se ugotovila njihova manjšina. Ponujali so vse mogoče kompromise, samo da bi glasovanja ne bilo. Ko so ostali v levem delu dvorane z nacionalisti v manjšini, so obupali in utihnili. Predsednik je še prebral predloge, ki so bili vloženi za volitve drugega dne in zaključil občni zbor.

Katoliški akademiki so po občnem zboru v zbornični dvorani navdušeno manifestirali za svojo listo in svoje prepričanje.

Ves občni zbor je potekel v silnem hrupu. Katoliški akademiki pa so

razgrajajoče nacionaliste in marksiste številčno in duhovno dobro obvladali.

DOBRO JIH JE ZAVRNIL

Predsednik je kratko in točno zavrnil kritikastre: »Če delamo za Knafljevo štipendijo, bodo rekli, zakaj ne za šveglavo; če za šveglavo, zakaj ne za strojni institut; če za strojni institut, zakaj ne za kemičnega itd.«

Tako se je zgodilo — na tem občnem zboru — vpricho vseh, — da so enkrat zahtevali provizorij, drugič ga pa pobijali.

Ti nergači so se namreč najprej razburjali, zakaj se je AA za neki institut zadovoljila samo s provizorijem, ne pa s popolnim institutom. Nato so pa o neodvisni akademski menzi rekli: »Zakaj čakate na popolno akademsko menzo? Zakaj niste vzeli vsaj provizorija?«

IZID VOLITEV

Izid volitev v akademsko akcijo je bil razglašen drugi dan, 28. januarja zvečer pred ljubljansko univerzo. Katoliški akademiki so dobili 505 glasov, vse ostale združene skupine od marksistov do fašistov, skupaj z Bolgari in poljskimi židji, pa 620 glasov.

Ko je bil izid objavljen, je čutila »združena opozicija« kljub številčni zmagi revščino svojih 620 glasov in se začela brez vzklikov in zmagoslavja razhajati izpred univerze.

ZVEZA NACIONALISTOV IN MARKSISTOV

Toda ta dogodek na ljubljani. univerzi, da so se združili za volitve v eno »protiklerikalno« fronto marksisti, liberalni akademiki, takozvani nacionalisti in fašisti (pristaši jugoslovenskega nacističnega Führerja Ljotića), je vreden, da ga pobližje označimo in si ga za bodočnost zapomnimo.

ODPOR PROTI PAKTIRANJU Z MARKSISTI

Več poštenih liberalnih akademikov samih je priznalo nekaterim članom katoliških društev, da se jim gabi to paktiranje z marksisti, ki jih samo umaže in da je bilo to pot zadnjič, ko so se pokorili svojem vodstvu in njegovim navodilom za Ljudsko fronto.

Prav nič čudno ni, da so mnogi liberalni akademiki čutili odpor proti zvezi z marksisti, kajti ta zveza ni imela nič višjega namena kakor vsaka rdeča Ljudska fronta.

PRAVI CILJI LJUDSKE FRONTE

Cilj Ljudske fronte je tudi tu kakor povsod: zmeda, kraval, uničenje »klerikalcev«. Ljudski fronti na slovenski univerzi je za izpopolnitev slovenske univerze toliko kot za slovenstvo. V svoje ljudskofrontarske mreže lovijo marksisti enkrat »klerikalce« s slovenstvom, drugič pa »jugoslovene« s kako jugoslovensko gesto. Ne gre jim za to, da bi slovenska univerza dobila tista dopolnila, ki jih zahtevajo njene potrebe, ne gre jim za to, da se rešijo štipendije in ustanove. Prvi in glavni njihov cilj je, da strejo »naraščajoči teror« klerikalnih akademikov, kakor so se sami izrazili na svojem letaku. Za njihov poklon, da jim postavjamo katoliški akademiki vedno nevarnejši, smo jim čisto hvaležni, saj je to zelo iskreno priznanje.

PREDSEDNIK PO MILOSTI MARKSISTOV

Nad komaj rojeno novo Ljudsko fronto na univerzi noben deležnik nima pravega veselja. Liberalci ne, ker jim vest očita, da so dobili predsednika po milosti komunistov, marksisti tudi ne, ker v novoizvoljenem odboru nimajo nobenega svojega člo. veka in zato v skrbih čakajo, ali bodo liberalci držali besedo in razpisali nove volitve. Oboje skupaj pa boli glava zaradi visoke številke katoliških akademikov, ki so sami brez tuje pomoči spravili skupaj 505 volivcev, kar se še ni pri nas nikoli zgodilo. Če računajo svoje uspehe po odstotkih, pa morajo ugotoviti, da so zopet nazadovani in da so katoliški akademiki kljub vsemu svoj odstotek ponovno nekoliko dvignili.

ZADOVOLJSTVO V NAŠIH VRSTAH

Zato smo pa dobre volje katoliški študentje, ko gledamo, da bo naš odstotek na univerzi lahko kmalu poskočil na 50% in čez, tako da bo vsaka Ljudska fronta brez pomena. Srednješolci, ki danes samo čitajo o naših bojih, komaj čakajo, da pridejo za nami in nadaljujejo in končajo borbo za popolno zmago katoliških akademikov na slovenski univerzi.

ACADEMIE FRANÇAISE ODLIKOVALA KATOL. PISATELJE.

Akademija je nagradila s književno nagrado pred nedavnim izišli življenjepis papeža Pija XI., ki ga je pisal R. Fontenelle. Nagrado za romane (10.000 frankov) je dobil katoliški pesnik Jean de La Varende za roman »Le centaure de Dieu«. Veliko nagrado za zgodovino, ki se je šele lansko leto dvignila od 9000 na 18000 frankov, je dobil župnik v Thieru, Abbé J. Brugnette za tretji zvezek svojega zgodovinskega dela »Francoski kler in sodobno življenje«.

CERKVENI IN KULTURNO-POLITIČNI POLOŽAJ NA PORTUGALSKEM

»Etudes« poročajo o tem med drugim: Nova portugalska država je deželi zopet vrnila verski mir. Na Portugalskem ni nobene državne vere, a država pusti veri popolno prostost pri njenem delu. Vsekakor je Cerkev na Portugalskem še zmeraj ločena od države, a se ji ni pritoževati nad položajem. Konkordat z Vatikanom je omejen na patronske pravice na daljnem Vzhodu. Kardinal Manuel Gonsalves Cerejeira in ministerski predsednik Salazar sta oba voditelja portugalskega preporoda. Cerkev se posveča svoji duhovni prenovitvi in ima proste roke za apostolat. Težji je problem šolskega pouka. Šola sicer ni verska, a tudi ne nevtralna. V šole zopet uvajajo križe, prvič na stroške staršev. Poučuje se morala, ki je katoliška morala, dasi se ne predava pod tem imenom. Pri tem pouku Cerkev in država sodelujeta.

ZANIMIVA ZAPLEMB

Policija v nemškem mestu Wiesbaden je nedavno zaplenila pisalni stroj, razmnoževalni aparat in avtomobil. Svoj korak utemeljuje oblast takole:

»Zaplenjeni predmeti so služili katoličanom, da so mogli pastirsko pisano nemških škofov, ki je izšlo lani avgusta meseca, kar najhitreje natisniti, razmnožiti in razširiti med ljudi.«

O tem pastirskem pismu vemo, da je bilo z vseh prižnic v Nemčiji prebrano 28. avgusta 1938. Škofje so v njem poudarili, da se zahtevam in omejitvam nacizma ne bodo vdali. Nacizem se ne bori samo proti katoliški veri in Cerkvi, marveč proti krščanstvu sploh. Z njim ni mogoče sklepati nobenih kompromisov. Ker pa ta protiverski boj hudo razdvaja nemški narod, zato škofje zahtevajo, da se ta brezplodni boj neha.

Martin Homer, predsednik zveze avtomobilskih delavcev v Detroitu je decembra lani dejal:

»Vsak zaveden komunist bi vstopil tudi v semenišče, bi dolga leta tam študiral in postal duhovnik, samo če bi mogel na ta način pomagati rdeči propagandi in koristiti komunizmu.«

»Rasizem« se vsaj za neko dobo utegne prilegati velikemu narodu, v življenju malega naroda bi pa bilo dosledno izvajanje takega rasizma — samomor naroda: saj je »mali« narod v primeri z »velikim« vprav v samem rasnem pogledu podoben kaplji, ki v morju nima nobenega posebnega mesta.

Fr. Veber, (Nacionalizem in krščanstvo)

VOLITVE V AKADEMSKO AKCIJO V ZADNJIH TREH LETIH

	Razmerje v odstotkih			Število oddanih glas.		Raz- lika
	Kat.akad.	Nac.in marks.	Kat.ak.	Nac.in m.		
1936	37	42,5 %	57,4 %	419	567	148
1937	38	44,1 %	55,8 %	408	516	108
1938	39	44,9 %	55,1 %	505	620	115

V prvih dveh poslovnih dobah so marksisti in nacionalisti nastopili ločeno. Njih glasove in odstotke pa smo sešteli zaradi primerjave z letošnjimi izidi.

Kopernik in Cerkev

Nasprotniki se vedno hudo trudijo, da bi zlasti dijakom in izobražencem vtepli v glavo, da je Cerkev vedno bila nazadnjaška, da je zatirala znanost, da je učnjake, ki so kaj novega odkrili, preganjala, morila in zapirala.

Kanonik Nikolaj Kopernik (1473—1543) je za pitagorejcem Hyketom iz Sirakuz prvi postavil trditev, da se zemlja suče okoli sonca. To odkritje je prineslo pravi prevrat v naravoslovne vede. Zato ga nekateri po pravici imenujejo začetnika modernega naravoslovja. Nasprotnikom seveda to ni všeč. Zakaj bi moral ravno katoliški duhovnik odkrivati čisto nova pota tisti znanosti, ki si jo že od nekdaj vsi sovražniki vere in Cerkve lastijo kot orožje. Kaj ko bi se vendar dal iz katoliškega kanonika napraviti vsaj kak protestant, odpadnik ali upornik? A tako lagati in zgodovino potvarjati se ne upajo. Zato pravijo: »Kopernik sam je bil dober katoličan. A zavoljo njegovega odkritja sta ga Cerkev in papež začela preganjati.« Zgodovina nam priča drugače.

V 16. stoletju so se borili za nadvlado trije sistemi: Ptolome-

jev, Kopernikov in sistem, ki ga je postavil Danec Tycho de Brahe; ta sistem je skušal združiti prva dva, a je kmalu izginil in vnel se je hud boj med pripadniki prvih dveh.

Mnogi ne vedo, da so bili najbolj goreči zagovorniki Kopernikovega nauka zlasti katoličani. Posebno v Španiji je dobil veliko prijateljev. Medtem ko je Luter velikega astronoma zmerjal, da je norec, sta se avguštinec Fray Diego de Zuñiga in nekaj let kasneje univerza v Salamanci z navdušenjem oklenila Kopernikovih idej. V 17. stoletju je pod vplivom učenjaka frančiškana Gas-sendiya Francija posnemala španski zgled.

Samo na sebi bi bilo mogoče, da bi cerkveno učiteljstvo dvomilo o Kopernikovih dognanjih. Saj sta morala Kepler in Newton še zelo izboljšati Kopernikov sistem, da so ga vsi sprejeli. In šele l. 1851. in 1852. je Francoz Foucault s pomočjo 67 m dolgega nihala, ki ga je obesil v kupolo pariškega Panteona, razpršil zadnje dvome s strogo znanstvenim eksperimentalnim dokazom.

Kopernik sam je kmalu spoznal, kje lahko pričakuje pomoči. Zato je posvetil svoje poglavitno delo »De revolutionibus orbium coelestium« papežu Pavlu III. in ga prosil, naj ga brani pred napadi sovražnikov.

S Kopernikom torej ne bo nič. A nasprotniki bodo lagali naprej, da bi med katoličani našli lahkovarne ljudi, ki bi šli na njihove limanice in zasovražili mračnjaško in starokopitno Cerkev in nje poglavarje.

Tom Playfair

»No, Alec!« pravi Tom, ki je na bledem obličju tovariša bral neko skrivnost. »Si se že kaj opomogel?«

»Tom, ali si slišal, kaj je prej rekel Green?«

»Kaj?«

»Nevihata se vrne.«

»Prazna reč! Green je kar tako govoril.«

»Tom, nevihta se vrne.«

»Neumnost!«

»Jaz pa vem. Jaz vem, da se mi bo nekaj zgodilo. Moli zame, Tom!«

In Alec je prijel Toma za roko in ga gledal nepopisno ganljivo. Tom je videl pred sabo preplašen obraz: blede lica, velike, vanj uprte oči, tako tople, tako prosoje. Tom je začutil v sebi nekaj nedoumnega, kakor da bi ga obdajala sama nedolžnost.

»No, ker hočeš, bom pa molil.«

»Jutri bom jaz končal svojih devet petkov.«

»En vzrok več, da ne bi bilo treba zate moliti. Nekaj drugega pa je, kar se tiče mene.«

»Saj ti toliko dobrega narediš. Kako sem bil vesel tega, kar si rekel Greenu. Dobro znaš govoriti.«

»Šmenta! Saj imam jezik za to. Padec drevesa ga je k temu nagnil. Vsaj za teden dni bo zdaj drugačen.«

Alec je mislil še nekaj povedati, toda zmanjkalo mu je besed. Stisnil je roko Tomu in odhitel iz spalnice s tistim plašnim, krotkim in svetlim izrazom, ki je tako vplival na Toma.

Tom je sedel zamišljeno na svoji postelji in bingljal z nogami:

»Tega Aleca jaz nisem dobro poznal. Imel sem ga za punčko. Toda taka punčka je več vredna kakor marsikateri mož.«

In zamišljen je odšel na igrišče.

ENAJSTO POGLAVJE

NOČ PRVEGA PETKA V NOVEMBRU

Bilo je ob desetih zvečer. Ozračje je bilo težko in soparno, čeprav je bil že pozen letni čas. Nebo je žarelo od zvezd. Na vzhodu je grozil črn oblak, podobno kakor prejšnji večer.

V spalnici je vladala tihota. Medla luč nočne žarnice je bila preslabotna, da bi bilo mogoče spoznati speče dečke. Težko bi bilo torej ugotoviti, da Tom Playfair ne spi. Njegova postelja je bila prav pod kupolo. Odkar je izganjal hudiča, se mu še ni kaj takega zgodilo. Na njegovi desni je spal Green, na levi pa Alec in Pitch. Nekaj metrov praznega prostora jih je ločilo od druge skupine dečkov, ki so spali blizu vhoda v spalnico. Prosimo bralca, da si te okoliščine zapomni.

Tom, smo dejali, ni spal. Bil je popolnoma miren. Tihoto v spalnici je motilo le dihanje spečih. Zunaj ni bilo nobenega vetra, slišati ni bilo nobene živali, povsod je vladala moreča tišina.

Da bi se zaposlil, se je Tom trudil razločiti svoje tovariše po načinu njih dihanja. Z lahkoto je spoznal Harryja Quipa, nato Johna Pitcha. Toda kmalu se je utrudil ter začel misliti na drugo zabavo.

Ura je udarila enajst. Tom se je odločil, da gre k oknu in šteje zvezde. V trenutku, ko je stopil na tla, je pretrgal ali bolje razsvetlil nočno tišino srebrn glasek.

»Moj Jezus, usmiljenje!« Alec je govoril v spanju. Tom se je sklonil nad svojega soseda. Kljub medli luči je razločil nedolžni obraz, ki ga je trpinčil bolesten nemir.

Nalahno in nežno je Tom pobožal lice svojega prijatelja, tako nežno, da se je temu sam čudil. Takoj nato se je Alecu obraz pomiril, na njegovih ustih je zaigral smehljaj in sladko je izgovoril:

»Srce Jezusovo, bodi moja ljubezen!«

Tom je imel še vedno roko na njegovem obrazu in zavidično gledal prijatelja.

»Amen! Tudi jaz bi rad v spanju tako govoril.«

Odtegnil je roko, in Alec je odprl oči.

»Nič hudega,« pravi Tom in se skloni k prijateljevemu ušesu; »imel si moro, in jaz sem prišel k tebi. Le mirno spi. Lahko noč!« In podal mu je roko.

»Lahko noč!« In Alec je potegnil roko izpod odeje ter jo podal Tomu. Tom je opazil okrog njegove slabotne roke ovit rožni venec. Alec je nato mirno spal. Kako težko je verjeti, ko vidimo tako nedolžne obraze, da smo na hudobnem in umazanem svetu!

Tom je počakal, da je Alec popolnoma zaspal. »Zdaj grem pa zvezde šteti,« si je dejal.

(Dalje prihodnjšč.)

MOSKVA HVALI NACISTE

Kakor poroča »Kirchendienst« iz Moskve, se vodstvo zveze vojskujočih brezbožnikov zelo zanima za nemško novopoganstvo. Ruski brezbožci z veseljem gledajo, kako velika sprememba je nastala v Avstriji po priključitvi. Pod Dolfussom in Schuschniggom so bili odpadci od Cerkve le redki, odkar pa gospodarita Bürckel in Globočnik, je v Avstriji odpadlo od katoliške vere že nad 50.000 oseb. S tem utirajo nacisti, tako pravijo ruski brezbožci, svetovnemu ateizmu pot v veliko Nemčijo.

Če bi nacisti ne bili Rusiji politično sovražni, bi bili oni prvi, ki bi jim Moskva podelila naslov: častni člani zveze brezbožnikov sovjetske unije.

Mi bi še dostavili: »Povej mi, kdo te hvali, in jaz ti povem, koliko veljaš.«

DANASNJE NEMŠKE UNIVERZE

Sir Rickard Livingstone, ravnatelj zavoda »Corpus Christi« v Oxfordu, je dejal tole:

»Najstrašnejša resnica moderne zgodovine je propad nemških univerz. Bile so nekaj vodilne, nekakšna Meka akademikov. A kateri akademik bi danes še rad šel študirati na nemške univerze? V petih letih so te ustanove izgubile svoj dober glas. Tako hitro se morejo univerze uničiti. Kajti, kjer ne moreš svobodno govoriti, tam univerze ne morejo živeti in uspešno delovati.«

IZ M. SOBOTE

V Soboti imamo letos vseh osem razredov, toda zadnja dva, sedmi in osmi, sta še samoupravna. Razen v šoli se udeležujemo tudi pri kongregaciji. Tu rešujemo različna sodbna vprašanja. Govorimo večinoma sami, tu pa tam pa pride tudi kak g. profesor in nam pove kaj zanimivega. Tako nam je enkrat g. prof. Potokar Jože govoril o pomenu Plečnikove arhitekture. Govoril nam je tako lepo, da se je dvigal v nas ponos, da imamo tudi Slovenci može, ki jih drugi narodi cenijo in spoštujejo. »Slovenci smo majhen narod in potrebujemo takih ljudi, ki se ne izgubijo v svetu, ampak ostanejo trdni in katoliški. In eden izmed takih je Plečnik!« S temi besedami je zaključil svoj govor.

Izšel je VII. zvezek

»Naše poti«:

Dr. Josip Turk:

»Pota in cilji Sholastike«

Odg. urednik: Ciril Kovač (Ljubljana). Izdaja konzorcij (J. Prešeren, Ljubljana). Tiska Misijonska tiskarna, Groblje - Domžale (A. Trontelj).